

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Is Fun และความ
พึงพอใจต่อการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
The Study of Learning Achievement in English Language Subjection
Food Is Fun and The Satisfaction of Learning for Mathayomsuksa 2 by
Using Exercise Books

จันทร์จิรา อำคา¹ อรนุช ลิมตศิริ²
Chanchira Amka, Oranuch Limtasiri

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. สร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Food Is Fun ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มาตรฐาน 80/80 2. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Is Fun ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพนทองประชาสรรค์ ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ 3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีต่อการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนโพนทองประชาสรรค์ จำนวน 2 ห้องเรียน 52 คน ผลการวิจัยพบว่า (1) แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Food Is Fun ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ 80/80 (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Is Fun ของกลุ่มทดลองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Is Fun อยู่ในระดับมากที่สุด โดยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.10

คำสำคัญ (Keywords): แบบฝึกเสริมทักษะ; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; ความพึงพอใจ

Received: 2022-01-23 Revised: 2022-05-29 Accepted: 2022-06-03

¹ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยรามคำแหง Master of Education Program in Innovative Curriculum and Learning Management. Ramkhamhaeng University. Corresponding Author e-mail: 6214442022@ru.ac.th

² ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง Department of Curriculum and Instruction. Faculty of Education Ramkhamhaeng University.

Abstract

The purpose of this research was (1) to create and find the effectiveness the skill development training according to the criteria 80/80 (2) to study academic achievement of learning English of Secondary 2 by using exercise books and (3) to study the satisfaction of learning English of Secondary 2 by using exercise books. The sample group in this research was 52 students in Secondary 2, who studied in the first semester of academic years 2021. The results of the research showed that 1. English Skill Practices on Food Is Fun of Secondary 2 students at Phonthongprachasan School had an efficiency equal to 80/80 which met the set criteria. (2) the learning achievement of the control group after learning was significantly higher than before learning at the .05 level and (3) The students' overall satisfaction with learning reading skills by using exercise books was found at the highest level ($\bar{X}$,=4.71, S.D. = 0.10)

Keywords: Skill Exercises; Academic Achievement; Satisfaction

บทนำ (Introduction)

ภาษาอังกฤษเป็นทักษะจำเป็นต่อการสื่อสาร สถานการณ์ในประเทศไทยปัจจุบันให้ความสำคัญทางด้านการสื่อสาร ที่มีความเกี่ยวพันเชื่อมโยงการดำรงชีวิต โดยในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ระบุว่า 5 ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะได้รับการผลักดันให้มีการลงทุนระหว่างประเทศ และยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องทำการตกลงร่วมมือกับมิตรประเทศในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ด้านการค้าและการลงทุน เนื่องจากประเทศไทยมีจุดเด่นในเรื่องที่ตั้งเชิงภูมิศาสตร์ที่สามารถพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการค้าที่สำคัญแห่งหนึ่งของภูมิภาคได้ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559, หน้า 2) ภาษาจึงเป็นเครื่องมือการสื่อสารที่สำคัญอย่างยิ่งที่ใช้เชื่อมความสัมพันธ์และติดต่อสื่อสารกับมิตรประเทศได้เป็นอย่างดี กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีการจัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ขึ้น และกำหนดให้การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) หรือโอเน็ตในรายวิชาภาษาอังกฤษที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันจะเห็นได้ว่า ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ซึ่งผลคะแนนโอเน็ตนี้ได้สะท้อนถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทย ซึ่งควรได้รับการปรับปรุงและแก้ไขพัฒนาอย่างเร่งด่วน กระทรวงศึกษาธิการได้มีการกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐาน แต่ยังไม่ปรากฏ

ว่าผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ หรือโอเน็ตในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั่วประเทศในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลการทดสอบเฉลี่ยต่ำกว่าในรายวิชาอื่น ๆ ตั้งแต่ ปีการศึกษา 2558 - 2563 โดยได้คะแนน 20 – 32 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2563)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนโพธิทองประชาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ ปรากฏว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 ซึ่งให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษยังประสบความสำเร็จต่ำกว่าที่คาดหวังไว้ นวัตกรรมจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาผู้เรียน นวัตกรรมที่สามารถนำมาใช้เป็นตัวช่วยในการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน คือ แบบฝึกเสริมทักษะ ซึ่งนับว่าเป็นนวัตกรรมที่แฝงไปด้วยกระบวนการที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ฝึกฝน และสามารถวิเคราะห์ได้อย่างเป็นขั้นเป็นตอน ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษในทักษะด้านต่าง ๆ ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ด้านไวยากรณ์พร้อมที่จะเชื่อมโยงไปยังทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ได้เป็นอย่างดี (อกนิษฐ์ งามศรี, 2561)

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จึงสนใจที่จะสร้างแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Is Fun เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิทองประชาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้น และเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้แบบฝึกเสริมทักษะนี้ฝึกฝนภาษาอังกฤษจนเกิดความชำนาญ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Food Is Fun ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Is Fun ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Food Is Fun

สมมติฐานการวิจัย (Research Hypothesis)

1. แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Is Fun ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Is Fun ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Is Fun โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะอยู่ในระดับมากขึ้นไป

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้การทดลองแบบ One Group Pretest- Posttest Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543:20) ผู้วิจัยได้ทำการทดลองสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ก่อนเรียนและหลังเรียน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิทองประชาสรรค์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 สังกัดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 61 คน

2. ประชากรที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Food Is Fun เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโซ่พิสัยพิทยาคม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 สังกัดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ จำนวน 321 คน

3. ประชากรที่ใช้ในการทดลองหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิทองประชาสรรค์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 สังกัดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวน 30 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Is Fun ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 เล่ม ประกอบด้วย

เล่มที่ 1 A special meal

เล่มที่ 2 A visit to a food factory

เล่มที่ 3 In the kitchen

เล่มที่ 4 Trying something new

2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Food Is Fun ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Is Fun ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันสลับข้อ จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4. แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Food Is Fun โดยใช้แบบฝึกทักษะ 4 ด้าน ดังนี้

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการจัดบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ จำนวนทั้งหมด 17 ข้อ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และได้ดำเนินการทดลอง โดยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. **ดำเนินการทดลอง** ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้การทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543:20) ผู้วิจัยได้ทำการทดลองสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ก่อนเรียนและหลังเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Is Fun ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพ้นทองประชาสรรค์ ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ มีรูปแบบดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงรูปแบบการทดลองแบบ One Group Pretest- Posttest Design

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	หลังเรียน
กลุ่มทดลอง	T1	X	T2

เมื่อ	T1	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)
	X	แทน	การสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Food Is Fun
	T2	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง (Post-test)

2. วิธีดำเนินการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีการทดลอง ดังนี้

1. เตรียมแบบฝึกเสริมทักษะและสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกและเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Is Fun ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และการทดสอบแก่ผู้ช่วยวิจัยเพื่อทำความเข้าใจ

3. เตรียมกลุ่มตัวอย่างโดยมีการดำเนินการดังนี้

3.1 อธิบายรายละเอียดของแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Is Fun ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้กับกลุ่มผู้ทดลองได้เข้าใจไปในทิศทางเดียวกันโดยละเอียด

3.2 ชี้แจงกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการปฏิบัติ ข้อตกลงขณะเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 อธิบายรายละเอียด และสถิติวิธีการจัดการเรียนรู้ให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจอย่างถูกต้อง

4. กลุ่มทดลองทำแบบทดสอบก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ และบันทึกคะแนนของกลุ่มทดลอง

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ 3 สัปดาห์ จัดการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 3 ครั้ง (ทุกวันจันทร์ วันอังคาร และวันศุกร์) ในสัปดาห์ที่ 3 สอน 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวม

ทั้งหมด 8 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 2 – 20 กันยายน พ.ศ. 2564 โดยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) ในคาบแรกและคาบสุดท้ายของการจัดการเรียนรู้

6. นักเรียนทำแบบวัดความพึงพอใจ

7. นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ สรุปผลการวิจัยและข้อคิดเห็นที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หาค่าความยากง่ายของข้อสอบ (P) อำนาจจำแนกของข้อสอบ (R) และค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR20

3. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Is Fun ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิทองประชาสรรค์ ที่สอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 โดยหาค่าร้อยละ

4. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดท่าสะพาน “บูรณะสินอนุสรณ์” ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ก่อนเรียนและหลังเรียนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้สถิติในการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples) จากโปรแกรมสำเร็จรูป

5. การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Is Fun ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิทองประชาสรรค์ ที่สอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะ จากนั้นนำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยการวิเคราะห์เป็นรายข้อ รายด้าน และ ภาพรวม

ผลการวิจัย (Research Results)

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Is Fun ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิทองประชาสรรค์ ที่สอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนการวิจัย และปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Food Is Fun

การทดลอง	จำนวน นักเรียน (คน)	คะแนนระหว่างเรียน		คะแนนหลังเรียน		ประสิทธิภาพ
		คะแนน	ร้อยละ (E1)	คะแนน	ร้อยละ (E2)	
รายบุคคล	3	99	82.50	49	81.67	82.50/81.67
กลุ่มย่อย	9	292	81.11	147	81.67	81.11/81.67
ภาคสนาม	30	975	81.25	484	80.67	81.25/80.67

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Food Is Fun ตามลำดับขั้นทั้ง 3 ขั้นตอน มีประสิทธิภาพดังนี้ ขั้นที่ 1 (แบบรายบุคคล) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.50/81.67 ขั้นที่ 2 (แบบกลุ่มย่อย) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.11/81.67 และขั้นที่ 3 (แบบภาคสนาม) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.25/80.67 แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Food Is Fun มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Is Fun ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	26	12.46	1.39	-37.450	.000*
หลังเรียน	26	22.15	2.33		

*P<0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Is Fun ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.15 และ 12.46 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Is Fun ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.83	0.14	มากที่สุด
2. ด้านการจัดบรรยากาศ	4.58	0.14	มากที่สุด
3. ด้านการวัดและประเมินผล	4.75	0.00	มากที่สุด
4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.67	0.12	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน	4.71	0.10	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Is Fun ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพ้นทองประชาสรรค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุดทุกด้าน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.10

อภิปรายผล (Research Discussion)

1. ด้านการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ

สำหรับการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Food Is Fun ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการจําแนกขั้นตอนการหาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะ ทั้ง 3 ขั้นตอน ปรากฏผล ดังนี้ การหาประสิทธิภาพขั้นตอนที่ 1 ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างแบบรายบุคคล จำนวน 3 คน มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.83/81.67 ขั้นตอนที่ 2 ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มย่อย จำนวน 9 คน มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.11/81.67 ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างแบบภาคสนาม จำนวน 30 คน มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.25/80.67 จะเห็นได้ว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มาตรฐาน 80/80 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแบบฝึกเสริมทักษะ มีการออกแบบที่ดึงดูดความสนใจผู้เรียนทั้งในด้านของ รูปภาพ ประกอบและสีสันที่สวยงาม รวมถึงมีการเชื่อมโยงองค์ความรู้ในด้านเนื้อหาและมีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย ตลอดจนได้รับคำแนะนำและข้อเสนอแนะที่ดียิ่งจากทั้งที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ และนักเรียน ผู้วิจัยได้นำมาใช้ปรับปรุงจึงส่งผลให้แบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพที่เหมาะสมที่จะนำไปใช้เป็นสื่อการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ชลโหม การภูมิ, 2561, หน้า 8) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Comparison of Adjective ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการเรียนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีศรีนครชัยศรี พบว่าแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Comparison of Adjective ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.67/83.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.78 และการเรียนแบบปกติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.18 ซึ่งการเรียนโดยใช้แบบฝึกมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (นภวรรณ อดทน, 2561) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Conditionals ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพศิรินทร์ คลองสิบสาม ปทุมธานี ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะและการสอนแบบปกติ พบว่าแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Conditionals สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.33/81.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนด 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Conditionals ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ สูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (อกนิษฐ์ งามศรี, 2561) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านพัฒนา 2 โดยใช้ แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Occupations พบว่าแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Occupations สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษ เรื่อง Occupations ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Is Fun ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ในการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Is Fun ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด
2. ด้านประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Is Fun ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่สูงขึ้นหลังจากการเรียนด้วยแบบเสริมฝึกทักษะ สามารถนำไปใช้ในใช้ในการสอนซ่อมเสริม หรือนำไปใช้กับเนื้อหาอื่น ๆ ในรายวิชาภาษาอังกฤษได้
3. จัดทำบันทึกข้อบกพร่องของแบบฝึกทักษะ พฤติกรรมของนักเรียนทุกคน โดยวัดจากการสังเกต เพื่อนำมาปรับปรุงในการใช้ครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมโดยการนำแบบฝึกเสริมทักษะไปบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และบูรณาการวิธีการสอนให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น
2. ควรทำวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับวิธีการสอนแบบอื่น

เอกสารอ้างอิง (References)

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง 2560. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ชลโณม คารภูมิ. (2561). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง *Comparison of Adjective* ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกับการเรียนแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีศรีสุราษฎร์ธานี. การค้นคว้าอิสระ. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธนพล ธนบัตร. (2561). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยชัน ที่เรียนโดยแบบฝึกทักษะ. การค้นคว้าอิสระ. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- นภวรรณ อดทน. (2561). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง *Conditionals* ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบสาม ปทุมธานี ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะและการสอนแบบปกติ. การค้นคว้าอิสระ. ศึกษา ศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2563). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ พื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2563. สืบค้น 20 กันยายน 2563, จาก: file:///C:/Users/Admin/Downloads/SbjStatbySchool_2563_M3_1043022011.pdf
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560 - 2564. สืบค้น 25 กันยายน 2563, จาก: <https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=index>
- อกนิษฐ์ งามศรี. (2561). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านพัฒนา 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง *Occupations*. การค้นคว้าอิสระ. ศึกษา ศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.